

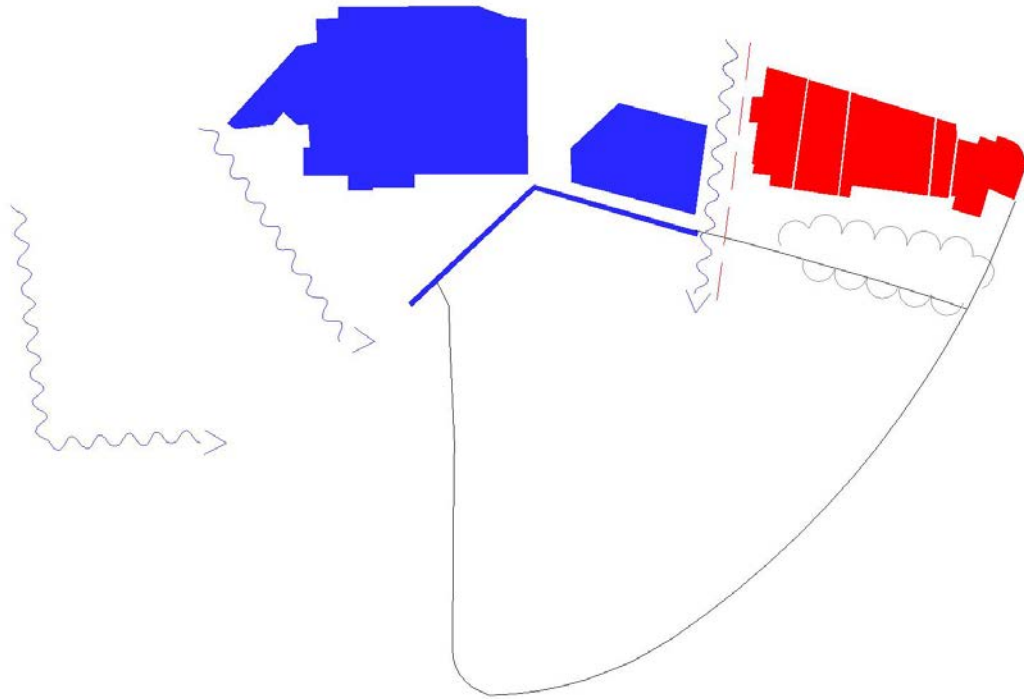
MEMORIA

La proposta es basa en consideracions respecte el lloc i en consideracions respecte al programa.

A- RESPECTE AL LLOC.

Hem entès el solar respecte al seu emplaçament amb dos límits molt diferents:

El límit Nord, en certa mida límit amb la ciutat històrica, ofereix dues parets cegues, de considerable alçada, la del convent de clausura, d'una banda, i la de l'edifici plurifamiliar, d'una altra. A partir d'aquests edificis s'inicia, encapçada per Can Serratosa una sèrie d'edificacions d'una altra escala amb accés des del carrer i patis ajardinats cap al Sud d'una certa homogeneïtat. Hem considerat molt important l'espai lliure que vinculat a Can Serratosa s'inicia al c/ del Bisbe Torres i Bages i acaba al solar.

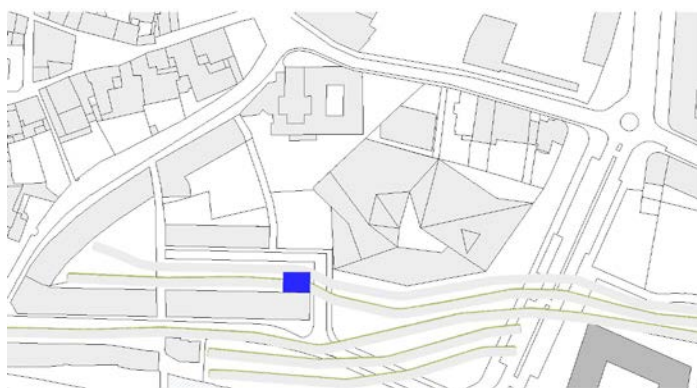

Des d'aquest límit els accessos tenen l'escala urbana de la ciutat històrica, acotats per edificacions.

El límit Sud, al contrari, és tan sols una línia de propietat, sense consistència real, que hem pensat havia de quedar dissolta al establir continuïtat entre l'espai no ocupat per la nostra construcció i el verd que l'envolta, fins arribar al riu.

Ens hem permès questionar part del volum planificat a l'entorn per afavorir la comunicació transversal del conjunt urbà on s'inclou el nostre solar.

B- RESPECTE AL PROGRAMA

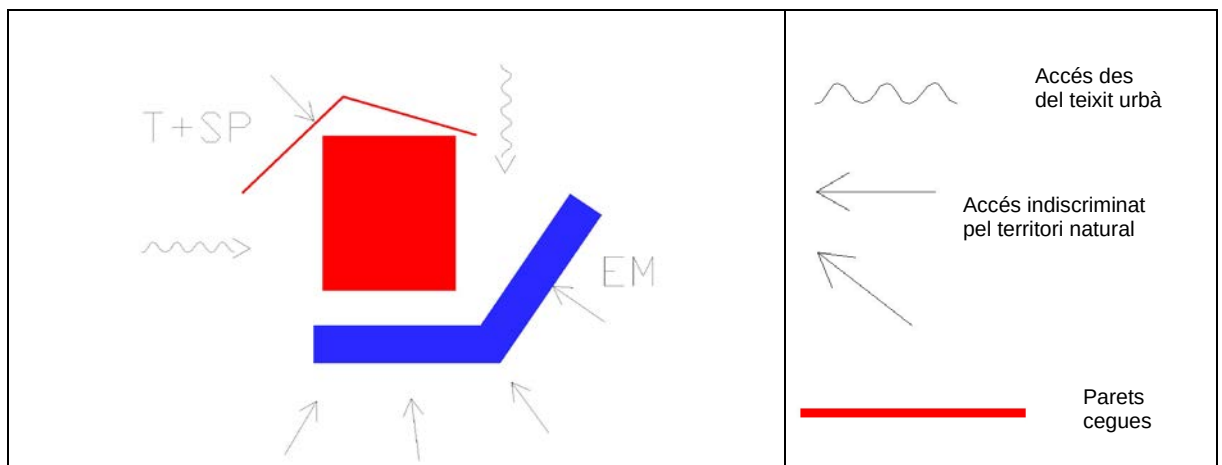
Constituït bàsicament per dues parts (Teatre, Sala Polivalent i Escola de Música), vinculades per un accés unitari.

Destaquem del Teatre, l'alçada inevitable de la caixa escènica que pel seu volum serà una referència visual del conjunt en relació a la ciutat i a l'entorn pròxim.

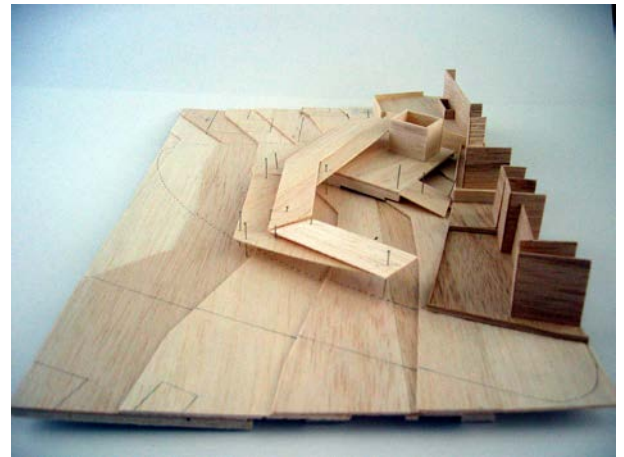
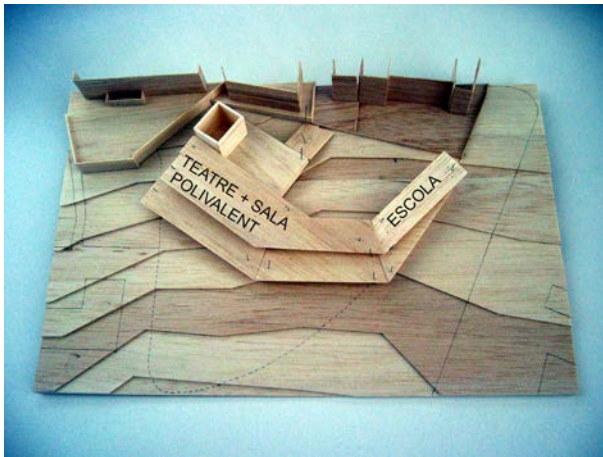

Si Teatre i Sala Polivalent són peces singulars de gran escala, a on no hi ha necessitat de llum natural, l'Escola de Música, al contrari, és l'agregació repetitiva de petites unitats que necessiten llum i ventilació natural.

De manera que un esquema organitzatiu d'aquestes diferents parts que funcionaria és:

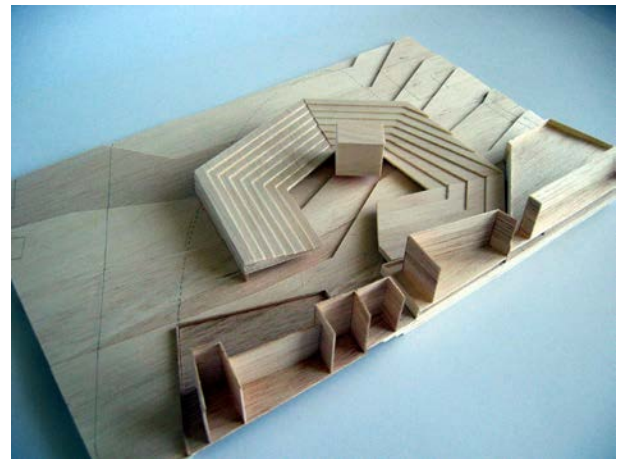
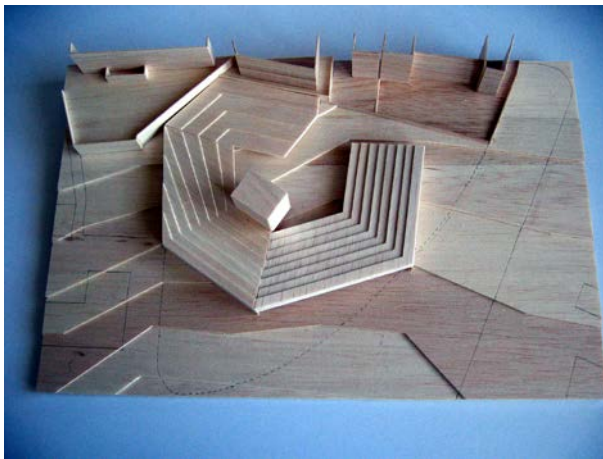

Traduït en volumetria:

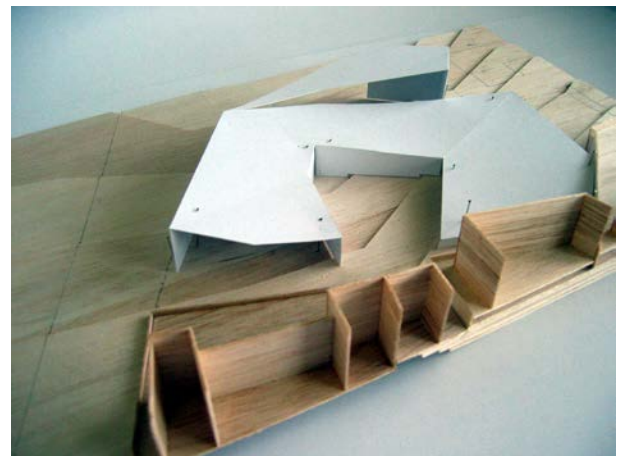
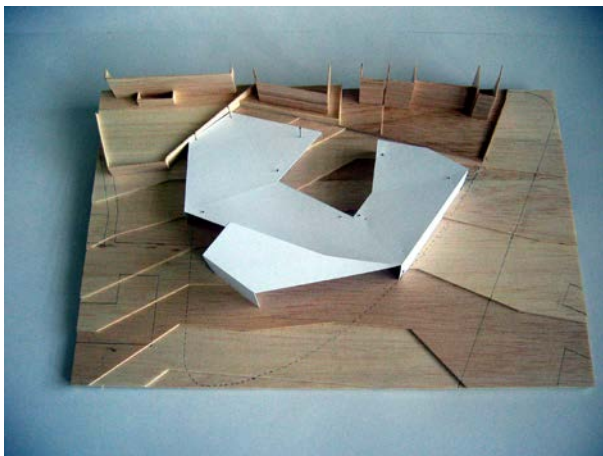

.... la caixa escènica, és massa pròxima al Convent i a l'edifici plurifamiliar.

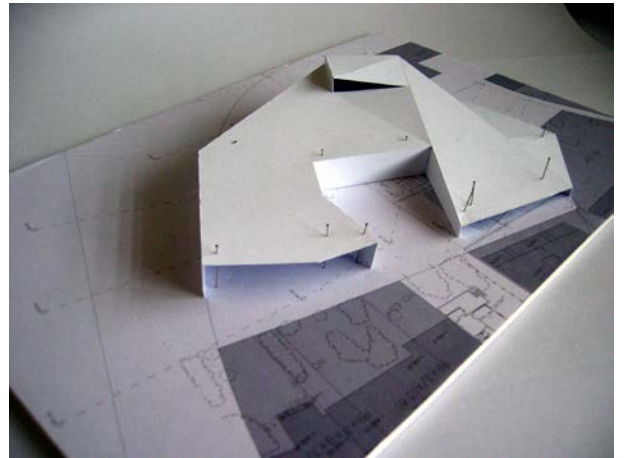
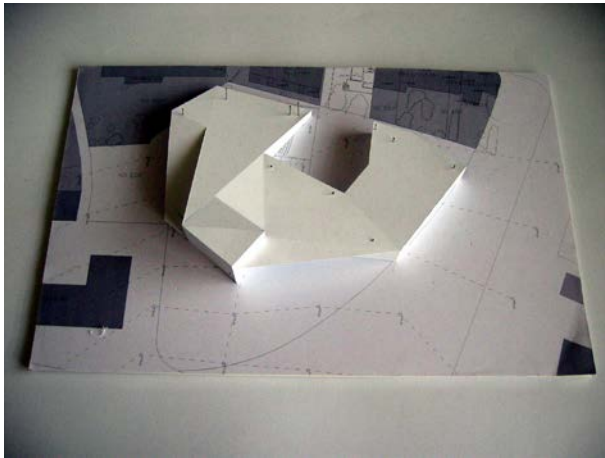
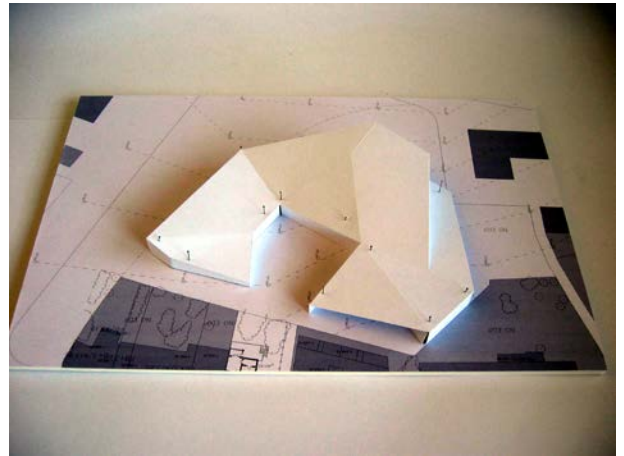
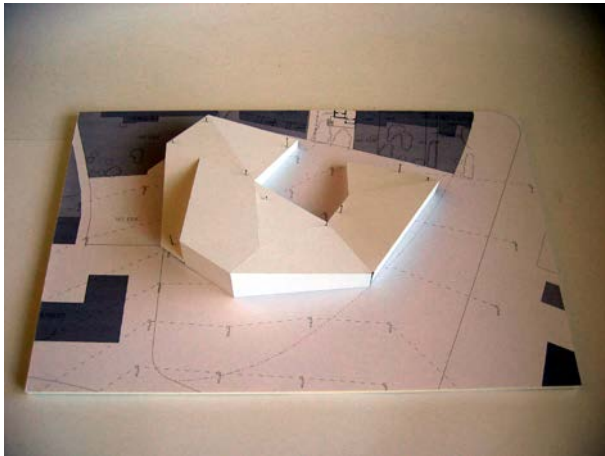
Aquesta prova allunya la caixa escènica de les construccions i introdueix la idea de peça o pati d'accés, vinculada a l'espai lliure paral·lel a Can Serratosa.

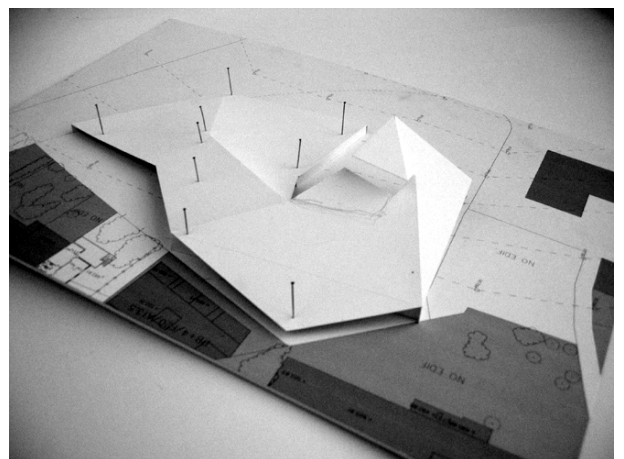
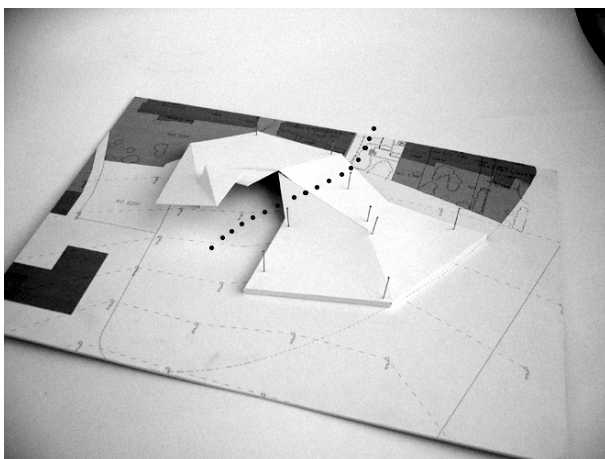
Encara més cap a baixa la caixa escènica.
Es manté la idea "d'impluvium"

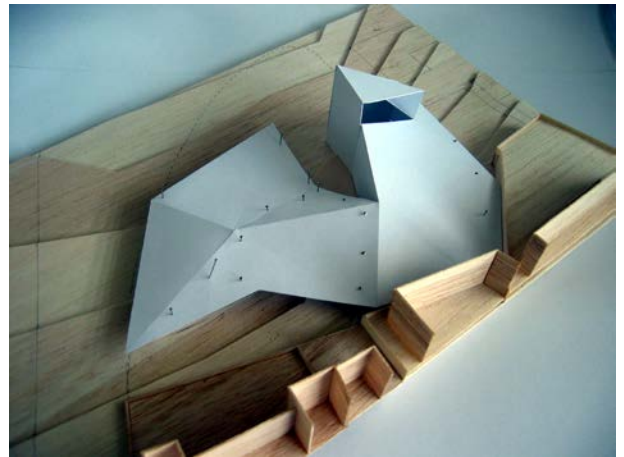
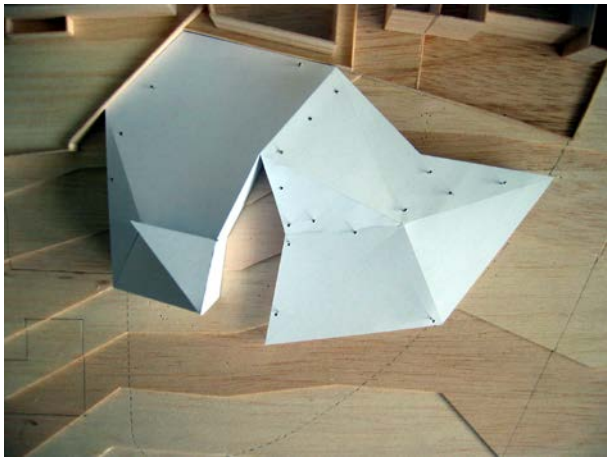
Comencem a pensar en una coberta capaç d'incloure el volum de la caixa escènica.

La idea de coberta unitària agafa molta rellevància en la proposta i es torna més important que la plaça d'accés (incompatible amb la coberta unitària) i pensem en un accés lineal perllongació de l'espai longitudinal paral·lel a Can Serratosa.

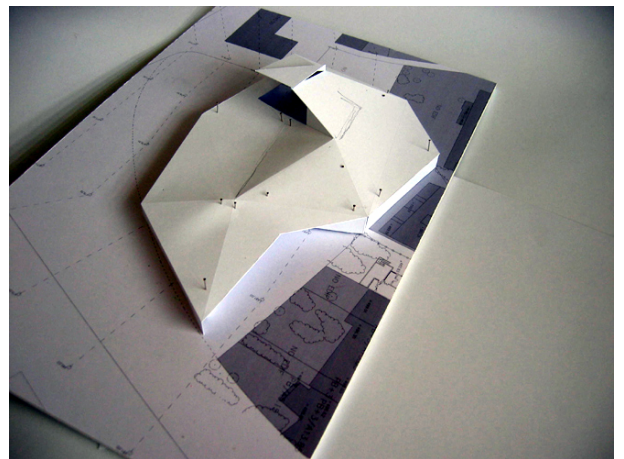
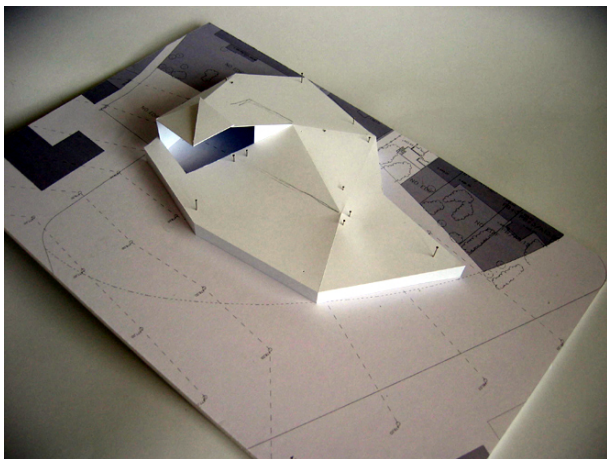

La volumetria adquireix constància quan es posa en relació amb les mides de les plantes.

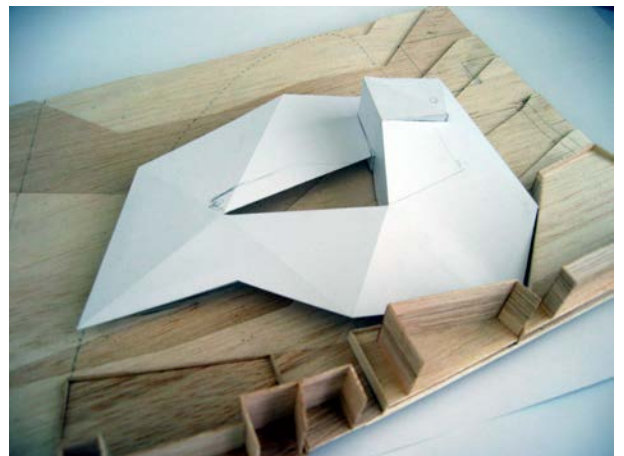
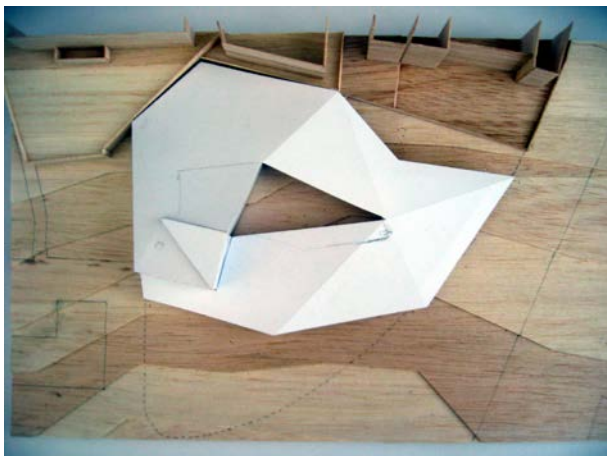

I apareix un espai exterior nou, paral·lel a l'accés abans esmentat, vinculat a les plantes -1, entés com a possible sortida a l'exterior dels "foyers" que es troben en aquest nivell.

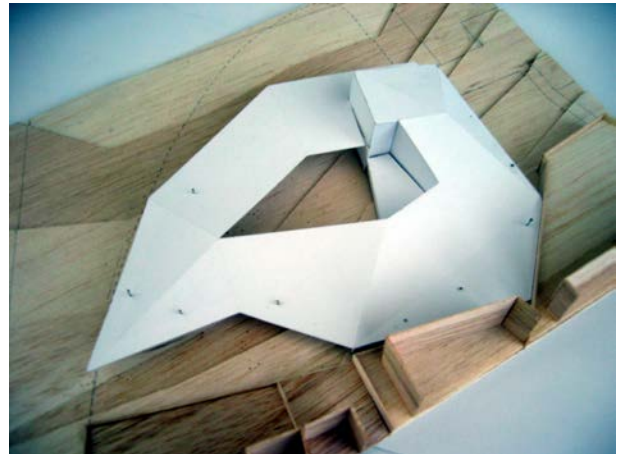
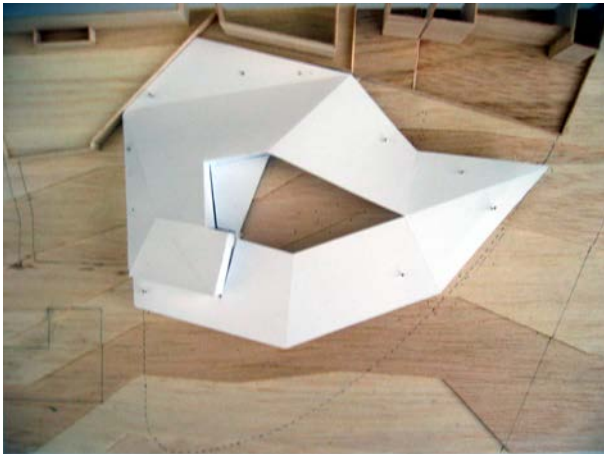
Pensem que aquest espai es pot cobrir i tancar la volumetria respecte al parc.

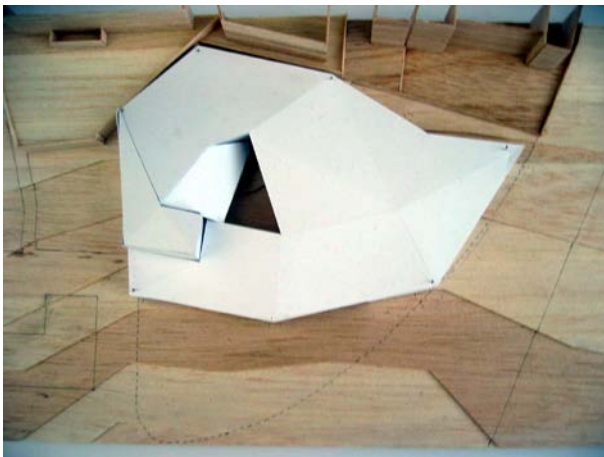
Finalment es buida l'interior d'aquesta figura per generar un espai potent d'entrada de llum i sol al conjunt. Al seu centre a on es troben els accessos.

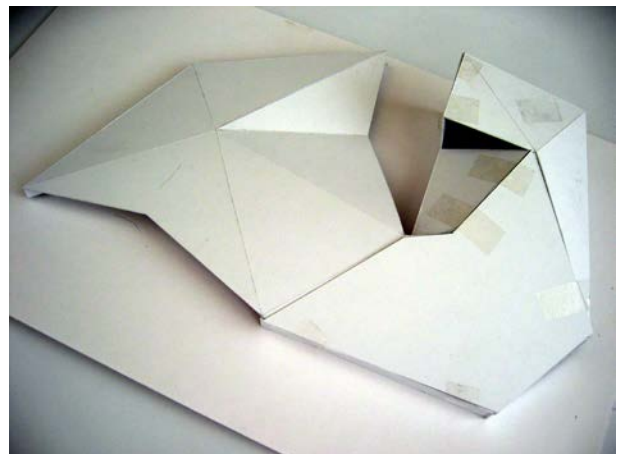
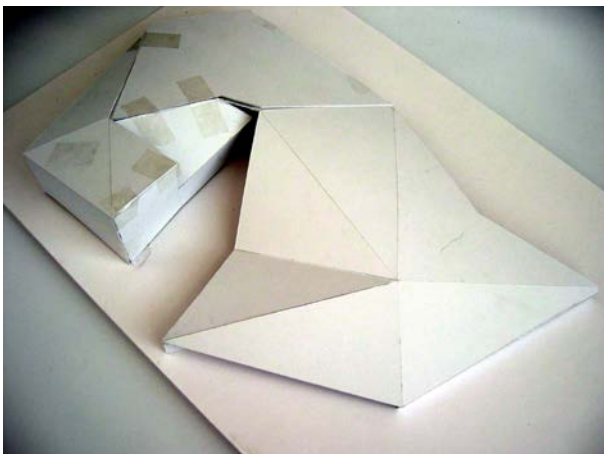
Aquest buit es converteix en part importantíssima de la proposta com a contrapunt a la coberta unitària.

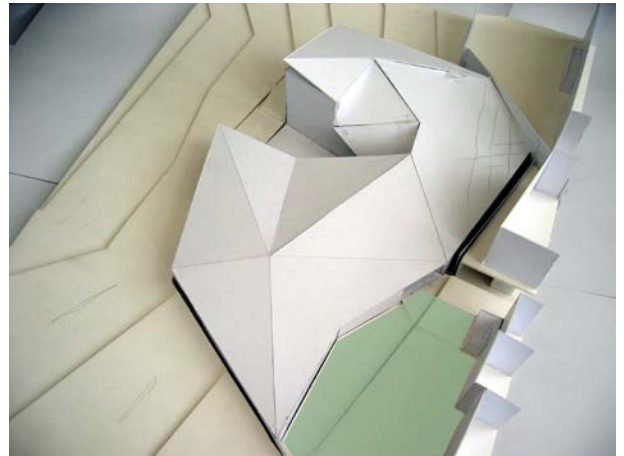
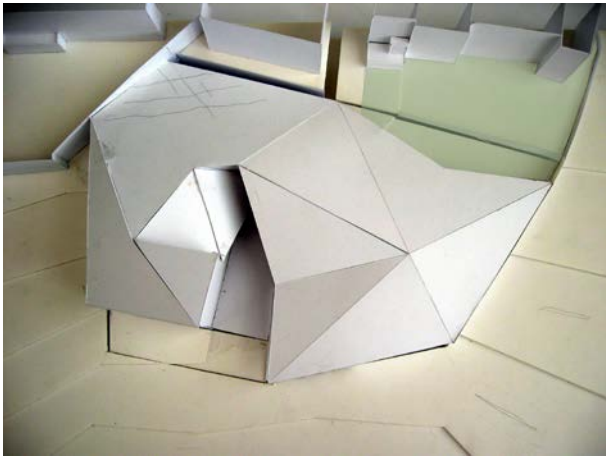
El buit passa de la planta a la volumetria:

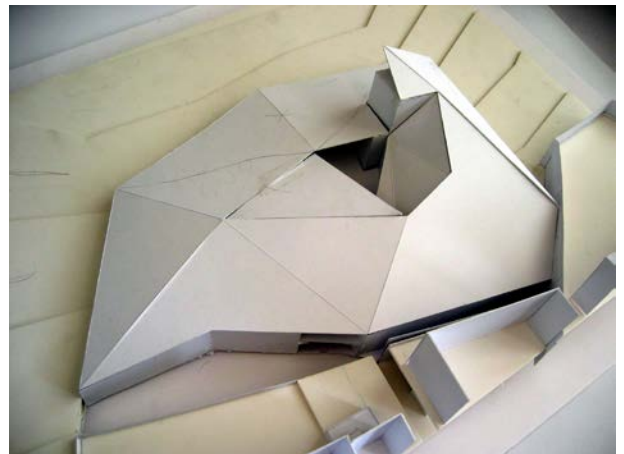
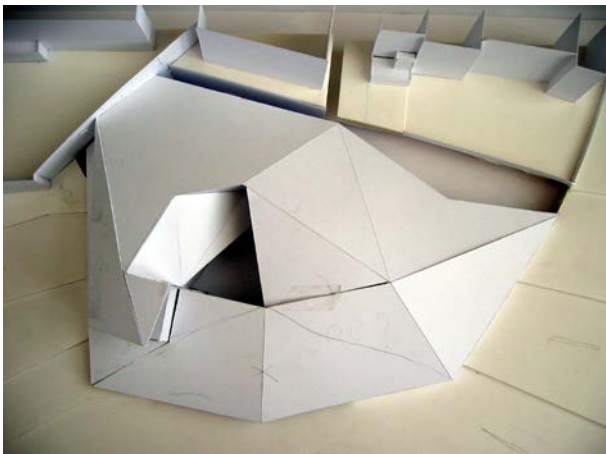
Amb la solució més acurada es torna a la idea de fragmentar la coberta.

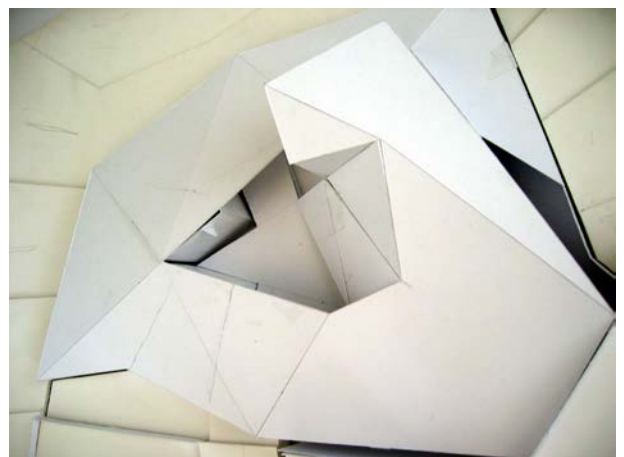
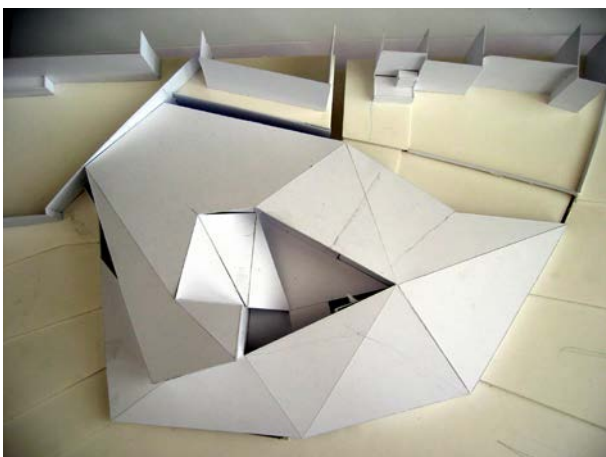
Es decideix convertir el pas entre habitatges i conjunt en un pati tancat vinculat a les aules de l'Escola de Música.

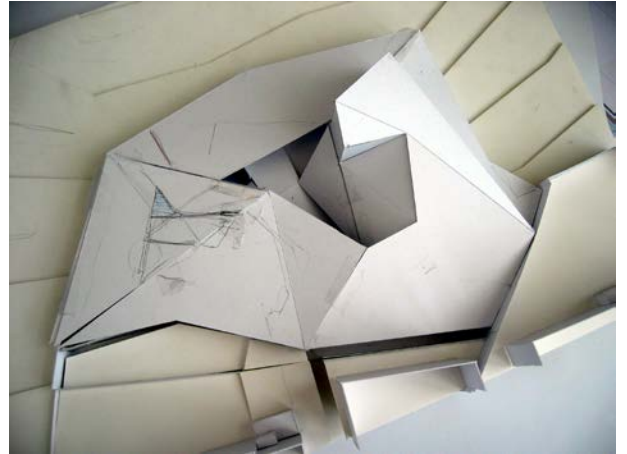
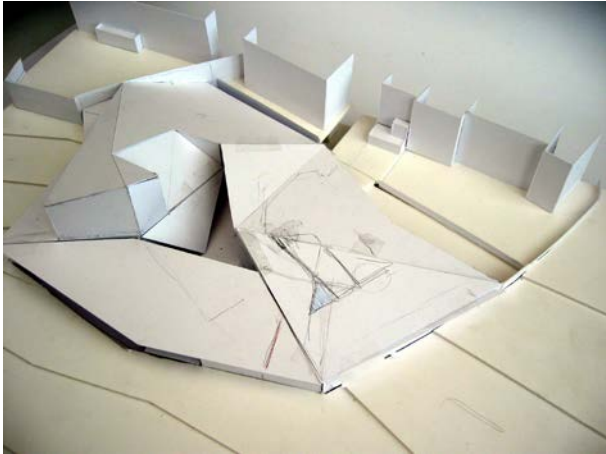
Es torna a tancar la coberta:

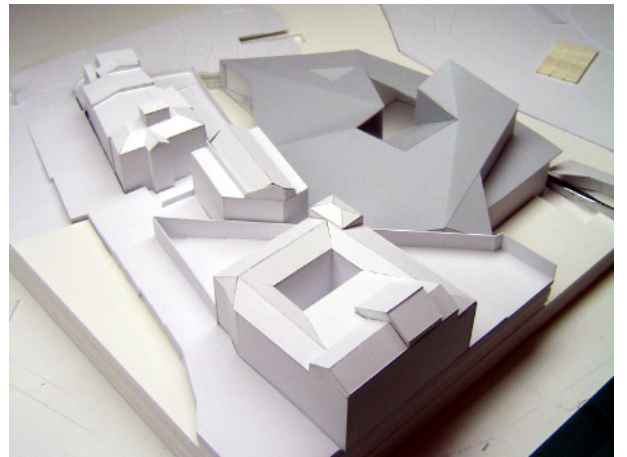
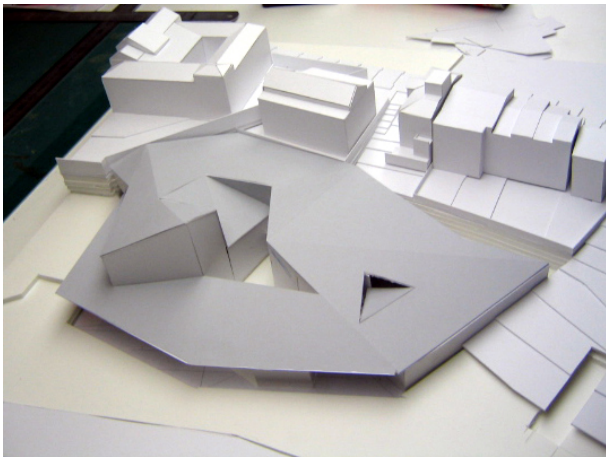
Es modela la volumetria del buit.

....I s'introdueixen buits secundaris relacionats amb les distribucions en planta.

la proposta:

C- RESPECTE AL MEDI I ELS MATERIALS

Les condicions climatològiques de la ciutat de Vic, adverses en bona part de l'any, fan considerar d'inici el posicionament i la orientació de les peces per tal d'aprofitar l'assolejament i garantir la protecció del vent.

La nostra proposta de semisoterrar part del edifici ve determinat per el programa definit, i per aconseguir la màxima inèrcia tèrmica i confort ambiental dins de tot el complex cultural.

La part del Teatre-Auditori i Sala Polivalent, juntament amb tots el seus serveis associats, que no necessiten forçosament de llum natural, quedant semisoterrats, però si vinculats als espais transversals mitjançant els respectius foyers, que gaudeixen d'il·luminació i ventilació natural amb vistes cap a l'exterior, amb una forta entrada de llum.

L'Escola de Musica orientada bàsicament a nord-est, amb una bona ventilació i il·luminació, a traves de patis existents a vegades i altres vegades a patis provocats, que queden darrera les façanes semipermeables, ens garanteixen un bon control climàtic.

Aquest gran espai central; denominat espais transversals, pas aglutinador i nexa d'unió entre el Teatre-Auditori i Sala Polivalent, i l'Escola de Música; controla d'una manera eficaç la llum, el calor i les demás inclemències del temps.

Dels materials emprats podríem destacar com a mes important l'utilitzat a la coberta, d'apariencia lleugera, que en algun punt del projecte passa a formar part d'aquesta façana permeable, tamitzadora de la llum, oferint qualitat lumínica i control ambiental en l'interior, en els llocs necessaris, i mes contundent on el projecte ho requereix. La resta de materials especialment els que componen les façanes seràn de mínim manteniment per minimitzar les despeses.